

Когато Господь Богъ е былъ толкозь добръ къмъ тѣхъ какъ е было възможно испослѣ да ги напусни, и да ги тласне далеко отъ себе си?

Наистинѣ онзи който казува въ сърдцето си че Богъ прѣзира създаніята си, той богохулствува.

Има пъкъ други, които казуватъ: що трѣба да ся молимъ Богу? Еда Богъ незнае по добръ отъ насъ какво ни трѣба?

Наистинѣ Богъ знае по-добръ отъ насъ какво ни трѣбва, но ето че за туй ище да просимъ което ни трѣба отъ него; защото първата ни нужда е самъ Богъ; а Бога ний придобываamy чрѣзь молитвѣтъ.

Бащата познава нуждытъ на сына си; но за това сынътъ не трѣба ли вече да ище нищо отъ бащѣ си, и да му благодари за добриниѣ които получава отъ него?

Когато безсловесныѣ животны нѣщо страдатъ, когато ся уплашатъ или когато сѣ гладны, тѣ выкатъ твърдѣ умилено. Тѣзи тѣхны грубы гласове сѣ у тѣхъ и тѣ молитва, коѣхто отправятъ къмъ Бога, а Богъ и тѣхъ слуша. Да ли прочее словесный человекъ ще е между всичкыѣ твари самото твореніе на което гласътъ да не възлиза никога до ушиѣ на Творца и Създателя?

По нѣкога повѣва прѣзь полето нѣкой вѣтръ задушителенъ, който изсушава растеніята, и ный виждамы вѣйчицыѣ имъ да повянватъ и ся прѣвождатъ уныло къмъ земѣтъ. Но щомъ ги росата одѣжди, тѣ пакъ ся раскрѣвяватъ и изново въсправятъ клюмнѣлыѣ си върховце.

Сѣщо тѣй има и въ нашѣтъ животъ задушливи вѣтрове; сирѣчь злочестины, скърби, грѣхове и толкозь други злины и лошаины; тѣзи задушливи вѣтрове минуватъ прѣзь душѣтъ на человека и ѣхъ изсушаватъ, но молитвата е росата, която наросява, прохладява и утѣшава душѣтъ.

*

*

Прочитайте често тѣзи хубавы размышленія, малкы мои читали, старайте ся да ся молитѣ Богу по-добръ отъ животныѣ, както сте по-добръ създадени отъ тѣхъ. И ако искате да вы обыча Богъ, трѣба да мыслите всякога че ся намѣрвате прѣлъ Негово лице, и да ся обясате человекно съсъ всичкыѣ неговы създанія.